

การศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร
เรื่องบางระจันและวิมานเมขลา

A Study of Emotional Words appeared on Film Entertainment Magazines,
Version Soap Opera, named "Bang Ra Chan" and "Wi Marn Mek Khala"

วิลัยลักษณ์ ตางาม^{1*} และ Mo Peirong²
Wilailuk Tangam^{1*} and Mo Peirong²

^{1, 2} สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
Program in applied Thai, faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Phra Nakorn

* Corresponding Author e-Mail: ta_wilailuk@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมาย และเปรียบเทียบคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่อง "บางระจัน" และ "วิมานเมขลา" ดำเนินการศึกษาโดยการสังเคราะห์เนื้อหาด้วยรูปแบบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ตามกรอบการให้คำนิยามความหมายคำแสดงอารมณ์ของ รุ่งทิวา ฉัททันต์รัมย์ (2554) ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด 2. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด 3. คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด เก็บข้อมูลจากนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่อง "บางระจัน" และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่อง "วิมานเมขลา" ผลการศึกษาพบว่า 1) คำแสดงอารมณ์ที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดในเรื่อง "บางระจัน" พบ 9 อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์ไม่พอใจ ประหลาดใจ สงสัยหรือได้ถาม เ็นดูรักใคร่ ตกใจ สงสาร รำคาญใจ ดูหมิ่น และอารมณ์ขัดเคืองใจ ในเรื่อง "วิมานเมขลา" พบ 18 อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์ตกใจ ประชดประชัน ประหลาดใจ ตื่นเต้น หมั่นไส้ ไม่พอใจ สงสัยหรือได้ถาม รำคาญใจ พุดพั้งไป ชื่นชม ดีใจ เหนื่อยใจ ขัดเคืองใจ สงสาร เจ็บปวด หยอกล้อ โส่งใจ และอารมณ์เสียดาย 2) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด เรื่อง "บางระจัน" และเรื่อง "วิมานเมขลา" แยกเป็น 3 ลักษณะ คือ (2.1) แสดงอารมณ์ความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด (2.2) เรียกความสนใจของผู้พูด (2.3) แสดงการทักท้วงของผู้พูด และ 3) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด มีการใช้คำที่เหมือนกัน และต่างกัน คำที่ใช้เหมือนกันคือคำว่า "เออ"

คำสำคัญ: คำแสดงอารมณ์ ละคร นิตยสารบันเทิง นิตยสารภาพยนตร์บันเทิง

Abstract

This study aimed to study about meanings and emotional words comparison, appeared on Film Entertainment Magazines, Soap Opera Version, named Bang Ra Chan, and Wi Marn Mek Khala, by content synthesizing with qualitative research methodology, followed by scope of emotional words definition by Rungthiwa Chatthanrasmi (1981), which were 3 emotional words categories; expressing speakers' emotions and feelings, expressing speakers' desire and demand, expressing speakers' perception and thought. The collected information from soap opera named Bang Ra Chan, published on Film Entertainment Magazine, issued 914, 9th year, and issued 998, same year, named Wi Marn Mek Khala. The research results showed as follows: 1) In Bang Ra Chan, there was 9 emotional words that expressed the speakers' feelings; dissatisfaction, surprise, doubt or question, loving, fright, pity, annoyance, insult and indignation. In Wi Marn Mek Khala the results showed 18 emotional words; fright, satire, surprise, excitement, dislike, dissatisfaction, doubt or question, annoyance, slip of the tongue, appreciation, happiness, discouragement, indignation, pity, distress, teasing, being at ease, and feeling sorry for the loss. 2) In Bang Ra Chan and Wi Marn Mek Khala, there were 3 aspects of emotional words as follows; 2.1) desire and demand of speakers' expression, 2.2) speakers' attention making. 2.3) speakers' argument. 3) There were the same and the different use of emotional word, "Er", that expressed perception or thought of the speakers.

Keywords: Emotional Word, Soap Opera, Film Entertainment Magazine

1. บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษา เป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้สื่อความคิดความรู้สึก และสื่ออารมณ์ไปยังผู้อื่น คนในแต่ละชาติใช้ภาษาสื่อความหมายเพื่อให้เข้าใจระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ผู้เขียนและผู้อ่าน ภาษาทุกภาษาย่อมมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ในภาษาไทยนั้นมีคำหรือกลุ่มคำประเภทหนึ่งที่ใช้แสดงอารมณ์และความรู้สึกต่างๆ คือ คำอุทาน ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาจะเรียกว่า คำแสดงอารมณ์

คำอุทานหรือคำแสดงอารมณ์คือ คำหรือกลุ่มคำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ และความรู้สึกต่างๆ และมักมีเสียงที่ดัง หรือเน้นเสียงมากกว่าคำหรือกลุ่มคำอื่นๆ (เรืองเดช ปันเชียนขัติย์, 2541) และมีบทบาทสำคัญในการสื่อสาร แม้คำอุทานจะไม่ได้มีบทบาทในการสื่อสารเหมือนกับคำหลัก และคำไวยากรณ์ แต่คำอุทานก็มีบทบาทสำคัญในการสื่ออารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจสภาวะทางอารมณ์ของผู้สื่อสาร เข้าใจสาร และทราบเจตนาที่แท้จริงของผู้ส่งสารได้ชัดเจนขึ้น เช่น “เฮ้อ” หลีกไปให้พ้น คำอุทาน “เฮ้ย!” เป็นคำอุทานบอกให้รู้ตัวหรือให้ยั้ง หรือหากเปล่งคำอุทาน “อ้อ” เป็นคำอุทานที่เปล่งออกมาแสดงว่า รู้แล้ว เข้าใจแล้ว หรือนึกได้ เช่น “อ้อ อย่างนี้นี่เอง” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542)

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้ส่งสารจะต้องเลือกใช้คำให้ถูกต้องตามความหมาย และสื่อความรู้สึกได้ดี เช่น วรรณกรรม นวนิยาย บทละคร หรือการ์ตูน บางครั้งผู้ส่งสารมักใช้คำอุทานแทรกในเนื้อหา เพื่อให้ผู้รับสารทราบถึงอารมณ์ และความรู้สึกของตัวละคร ทำให้เข้าใจจิตใจของตัวละครได้มากยิ่งขึ้น คำอุทานจึงมีพลังในการสื่อสาร และแสดงศักยภาพทางปัญญาอันล้ำเลิศของมนุษย์ในเรื่องการรู้จักประดิษฐ์ดัดแปลงคำมาใช้ประโยชน์อย่างอนเออนันต์ (รุ่งทิวา ฉันทันตริศมี, 2554)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า คำแสดงอารมณ์เป็นคำที่มีพลังที่แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ความรู้สึกที่ซ่อนในงานเขียน โดยเฉพาะงานเขียนประเภทวรรณกรรม นวนิยาย และบทละคร เป็นต้น ทั้งนี้งานดังกล่าวอาจปรากฏในนิตยสารประเภทนิตยสารบันเทิง

นิตยสารบันเทิง เป็นสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาเฉพาะด้านโดยเน้นเกี่ยวกับวารสารบันเทิง โดยนิตยสารบันเทิงหมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกตามวาระ มีปกอ่อน เน้นการนำเสนอเนื้อหาเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ความบันเทิง ให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับความบันเทิงในด้านต่างๆ ทั้งในวงการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และการแสดงต่างๆ ตลอดจนให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักแสดง นักร้อง รวมไปถึงผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการบันเทิง และให้ความรู้ในเชิงวิชาการในบางเรื่อง เช่น เรื่องเพศศึกษา และสุขภาพ เป็นต้น (แทนใจ โพธิ์แทน, 2545)

คำนิยามดังกล่าวสอดคล้องกับธนีสร์ บัณฑิตภักดี (2548) ที่ให้นิยามว่านิตยสารบันเทิง หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีระยะเวลาตีพิมพ์หรือจำหน่ายสม่ำเสมอ เป็นรายสัปดาห์ รายบิกซ์ รายเดือน หรือรายสัปดาห์ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับนักแสดง นักร้อง ภาพยนตร์ วงการเพลง แฟชั่น เรื่องสั้น ตอบปัญหา และปกิณกะ ซึ่งส่วนใหญ่จะเน้นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า คำแสดงอารมณ์นั้นมามีบทบาทสำคัญในการสื่อสารการแสดงอารมณ์ความรู้สึก โดยเฉพาะในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ วรรณกรรม นวนิยาย และบทละคร เป็นต้น งานเขียนดังกล่าวอาจจะตีพิมพ์ในรูปแบบนิตยสารบันเทิง เช่น นิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาคำแสดงอารมณ์ ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร โดยผู้ศึกษาเลือกนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน และเรื่องวิมานเมขลา โดยที่ทั้ง 2 เรื่องนี้เป็นละครโทรทัศน์ที่กำลังออกอากาศเผยแพร่ในปี 2559 เป็นละครที่มีเรื่องราวต่างยุคสมัยกัน โดยละครเรื่องวิมานเมขลาเป็นละครยุคปัจจุบันที่นำเสนอเนื้อเรื่องที่เป็นเรื่องราวในปัจจุบัน ส่วนละครเรื่องบางระจันเป็นละครพีเรียดหรือละครย้อนยุค ซึ่งละครพีเรียดหรือละครย้อนยุค หมายถึง ละครที่นำเสนอเรื่องราวความรัก วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ความสวยงามเก่าแก่ของบ้านเมืองที่หาชมได้ยากในปัจจุบัน (สารานุกรมเสรี, 2560)

เนื่องจากละครทั้งสองเรื่องมีความแตกต่างกันจึงเป็นที่น่าสนใจว่า จะมีการใช้คำแสดงอารมณ์ที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

1.2 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาความหมายของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน และวิมานเมขลา
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความหมายของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน และวิมานเมขลา

2. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ด้วยรูปแบบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาจากนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่องบางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่องวิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน

ผู้ศึกษาจะเก็บข้อมูลคำแสดงอารมณ์ทั้งที่เป็นคำ และกลุ่มคำ โดยใช้ความหมายของคำแสดงอารมณ์ตามกรอบแนวคิดการให้ความหมายของรุ่งทิวา ฉัททันต์ศรี (2554) ซึ่งจำแนกความหมายของคำแสดงอารมณ์ไว้ 3 ประเภท ดังนี้

- 1) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ และความรู้สึกของผู้พูด
 - 1.1) เป็นคำหรือวลีที่สื่อสภาพทางจิตใจของผู้พูดต่อสิ่งต่าง ๆ
 - 1.2) เป็นคำหรือวลีที่เกิดโดยลำพัง และเกิดร่วมกับคำอื่นในประโยคได้
 - 2) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ และความต้องการของผู้พูด
 - 2.1) เป็นคำหรือวลีที่กระตุ้นให้ผู้ฟังเกิดการตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง
 - 2.2) เป็นคำหรือวลีที่เกิดร่วมกับคำอื่นในประโยค
 - 3) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้ และความคิดของผู้พูด โดยผู้ศึกษาจะยึดคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง โดยไม่เปลี่ยนแปลงคำ
 - 3.1) เป็นคำหรือวลีที่สื่ออาการรับรู้ความคิดของผู้พูดต่อสิ่งต่าง ๆ
 - 3.2) เป็นคำหรือวลีที่เกิดโดยลำพัง และเกิดร่วมกับคำอื่นในประโยคได้
- ผู้ศึกษานำเสนอข้อมูลที่วิเคราะห์คำแสดงอารมณ์ โดยนำเสนอในรูปแบบตารางแจกแจงความถี่ และสรุปผล อภิปรายผล รวมทั้งข้อคิดเห็นในรูปแบบบรรยาย

3. ผลการวิจัย

ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1) เพื่อศึกษาความหมายของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง โดยการศึกษาความหมายของคำแสดงอารมณ์ ผู้ศึกษาได้ศึกษาตามแนวคิดการให้คำนิยาม และการแบ่งประเภทคำแสดงอารมณ์ของ Wierzbicka (1992) และ Ameka (1992) อ้างถึงในงานวิจัยของรุ่งทิวา ฉัททันต์ศรี (2554) ที่ได้ให้คำนิยามไว้ โดยพิจารณาตามสภาพจิตใจของผู้พูด แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

- 1) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด (Emotive Interjection) คือคำแสดงอารมณ์ที่สื่อว่าฉันรู้สึกบางอย่าง "I feel something" เช่น แหม โธ่เอ๊ย กรีด
- 2) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ และความต้องการของผู้พูด (Volitive Interjection) คือคำแสดงอารมณ์ที่สื่อความปรารถนา และต้องการบางอย่างของผู้พูด "I want something" เช่น อะแหม ที่สื่อความต้องการว่าให้เงียบ และกล่าวทักท้วง
- 3) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้ และความคิดของผู้พูด (Cognitive Interjection) คือ คำแสดงอารมณ์ที่แสดงถึงการรับรู้หรือเข้าใจบางอย่างของผู้พูด "I know something" หรือ "I think something" เช่น อืม ที่สื่อการรับรู้ของผู้พูดว่าเข้าใจ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลแยกเป็น 3 ส่วน ตามเกณฑ์ในประเภทของคำแสดงอารมณ์ที่แบ่งไว้ ดังนี้

ตารางที่ 1 การศึกษาความหมายของคำแสดงอารมณ์ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร เรื่อง บางระจัน

ลำดับ	คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด (Emotive Interjection)		คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดง ความปรารถนาหรือ ความต้องการของผู้พูด (Volitive Interjection)			คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดง การรับรู้ และความคิด ของผู้พูด (Cognitive Interjection)	
	อารมณ์ ความรู้สึก	คำแสดง อารมณ์	แสดง ความ ปรารถนา และต้องการ ของผู้พูด	เรียก ความ สนใจของ ผู้พูด	แสดง การ ทักท้วง ของผู้ พุด	แสดง การรับรู้ ของผู้พูด	แสดง ความคิดของ ผู้พูด
1	ไม่พอใจ	วะ ะ เอ๊ะ ฮี	เฮ้า	เฮ้ย	เฮ้า	เออ	เออ
2	ประหลาดใจ	วะ ฮะ	-	-	-	-	-
3	สงสัยหรือได้ถาม	วะ หา	-	-	-	-	-
4	เอ็นดูรักใคร่	เอ้ย เอ้ย	-	-	-	-	-
5	ตกใจ	อ้าว	-	-	-	-	-
6	สงสาร	โธ่	-	-	-	-	-
7	รำคาญใจ	โธ่	-	-	-	-	-
8	ดูหมิ่น	อูย	-	-	-	-	-
9	ขัดเคืองใจ	โธ่เอ้ย	-	-	-	-	-

คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด (Emotive Interjection) ตัวอย่าง

1) คำแสดงอารมณ์ความรู้สึกไม่พอใจ

“วะ กวนจริง ข้าถามว่ามาจากบ้านไหน” (บางระจัน, น.30)

2) คำแสดงอารมณ์ความรู้สึกประหลาดใจ

“มีงนี้ทำอะไร บ้า กูทำอะไรฮะ ถึงต้องอาย” (บางระจัน, น.28)

3) คำแสดงอารมณ์ความรู้สึกสงสัยหรือได้ถาม

“ใครวะ” (บางระจัน, น.28)

คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด (Volitive Interjection) ตัวอย่าง

1) คำแสดงความปรารถนา และต้องการของผู้พูด

“เฮ้า ไช้ช่วง เอ็งไปเอาใบหญ้ามาเร็วสิวะ ใบมะยมก็ได้ หลวงพ่อท่านให้น้ำมันดมาแล้ว จะได้รดมันให้หายบ้าสักที” (บางระจัน, น.39)

2) คำเรียกความสนใจของผู้พูด

“เฮ้ย เอ็งนะ หน้าใหม่ มาจากไหน” ทองเหม็นตะโกนเรียก (บางระจัน, น.30)

3) คำแสดงการทักท้วงของผู้พูด

“เฮ้า เข้าใจผิดไปใหญ่แล้ว พี่ไม่ได้ว่าผู้หญิงจะต้องหลอกคำหวาน แต่ถ้ารักก็ต้องเอาชนะใจให้ได้ ไม่งั้นจะเสียเงินชาย” (บางระจัน, น.22)

คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้ และความคิดของผู้พูด (Cognitive Interjection) ตัวอย่าง

1) คำแสดงการรับรู้ของผู้พูด

“เออ นิ่งหนูนี่มันรักเอ็งแท้ ถ้ารักกันขนาดนี้ไม่ต้องกลัว เอ็งช่วยข้ารบบมาถึงป่านนี้ เป็นตายยังงี้ เอ็งสองคนก็คือลูกหลานคนระจัน ข้าจะเป็นผู้ใหญ่จัดพิธีให้เอ็ง เอ็งสองคนจะได้ดูแลกันออกหน้าออกตากันได้ เต็มที่” (บางระจัน, น.52)

2) คำแสดงความคิดของผู้พูด

“ถ้าไอ้สังข์ ไอ้ขาบมันเอาทหารมาคั่น ไม่เจอฟืออยู่ด้วย ทุกคนก็จะปลอดภัย เออ...เตรียมข้าว ปลาอาหารแห้งไว้ให้พี่กับพวกหรือยัง” (บางระจัน, น.22)

จากการศึกษาพบว่า คำแสดงอารมณ์ที่ใช้ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร เรื่องบางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด คำแสดงอารมณ์หนึ่งคำอาจสื่อความหมายได้มากกว่าหนึ่งความหมาย คำแสดงอารมณ์ตามลำพังอาจไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนจึงต้องมีประโยคร่วมที่เป็นประโยคแสดงความต้องการมาช่วยแสดงท่าทีของตัวเอง ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาบริบทแวดล้อมเป็นสำคัญ ฉะนั้น บริบทจึงเป็นปัจจัยช่วยในการตีความหมายของคำแสดงอารมณ์

ตารางที่ 2 การศึกษาความหมายของคำแสดงอารมณ์ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละครเรื่อง วิมานเมขลา

ลำดับ	คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด (Emotive Interjection)		คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดง ความปรารถนา และ ความต้องการของผู้พูด (Volitive Interjection)			คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดง การรับรู้ และความคิดของผู้พูด (Cognitive Interjection)	
	อารมณ์ ความรู้สึก	คำแสดง อารมณ์	แสดง ความปรารถนา และต้องการ ของผู้พูด	เรียก ความสนใจ ของผู้พูด	แสดง การ ทักท้วง ของผู้พูด	แสดง การรับรู้ของ ผู้พูด	แสดง ความคิดของ ผู้พูด
1	ตกใจ	กรี๊ด ว้าย ว้าย โว้ย โอ๊ย อุ๊ป อุ๊ปส์ อุ๊ย อุ๊ย เฮ้ย	เฮ้ย	ช่วยด้วย อะแหม เฮ้ย	เว้ย โอ๊ย เฮ้ย	อ้อ หิมม อิม อ้อ อิมม อ้อ อ้อ เออ	เอ่อ อิมม เออ อ้อ อ้อ เออ
2	ประชด ประช่น	จะตายแล้ว ตาย โธ่เอ๊ย แหม โอ้ให้ โอ้ย ฮี เฮอะ	-	-	-	-	-
3	ประหลาดใจ	โธ่เอ๊ย,โห, อ้าว,อู๊ย, เอ๊ย,ฮี	-	-	-	-	-
4	ตื่นเต้น	ว้าว ว้าว วู้ หูว อ้าย โอ้ โห	-	-	-	-	-
5	หมั่นไส้	โธ่เอ๊ย โว้ย โห แหม เอ๊ย ฮี	-	-	-	-	-

ล ำ ด้ บ	คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดง อารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด (Emotive Interjection)		คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดง ความปรารถนา และ ความต้องการของผู้พูด (Volitive Interjection)			คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดง การรับรู้ และความคิดของผู้ พูด (Cognitive Interjection)	
	อารมณ์ ความรู้สึก	คำแสดง อารมณ์	แสดง ความ ปรารถนา และต้องการ ของผู้พูด	เรียก ความ สนใจ ของผู้พูด	แสดง การ ทักท้วง ของผู้พูด	แสดง การรับรู้ของ ผู้พูด	แสดง ความคิดของ ผู้พูด
6	ไม่พอใจ	หึมม หุย แหม เซอะ ฮึ	-	-	-	-	-
7	สงสัยหรือได้ ถาม	วะะ วะ เอ๊ะ เอ๊ย ฮึ	-	-	-	-	-
8	รำคาญใจ	โธ่ โธ่เอ๊ย โธ้ย อ้าย	-	-	-	-	-
9	พูดลืงไป	เอ๊ย เอ๊ย	-	-	-	-	-
10	ชื่นชม	แหม โอ้โฮ	-	-	-	-	-
11	ดีใจ	ว้าว ฮ่า	-	-	-	-	-
12	เหนื่อยใจ	โธ้ย เอ้อ	-	-	-	-	-
13	ขัดเคืองใจ	โธ่เอ๊ย	-	-	-	-	-
14	สงสาร	โธ่	-	-	-	-	-
15	เจ็บปวด	โธ้ย	-	-	-	-	-
16	หยอกล้อ	โห	-	-	-	-	-
17	โล่งใจ	เอ้อ	-	-	-	-	-
18	เสียดาย	โธ่	-	-	-	-	-

คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด (Emotive Interjection) ตัวอย่าง

1) คำแสดงอารมณ์สื่อความรู้สึกตกใจ

“กร๊อดดดด ผี” (วิมานเมขลา, น.23)

2) คำแสดงอารมณ์สื่อความรู้สึกประศดประชัน

“ฉันไม่เก่งอย่างนายพญานี้คะ แหม ด่าคนอื่นห่วยตลอด เก่งมากก็ไปสอนเองสิ” (วิมานเมขลา, น.18)

3) คำแสดงอารมณ์สื่อความรู้สึกประหลาดใจ

“อ้าว แล้วเปิดม่านทำไม” (วิมานเมขลา, น.54)

คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนา และความต้องการของผู้พูด (Volitive Interjection)

ตัวอย่าง

1) คำแสดงความปรารถนา และความต้องการของผู้พูด

“เฮ้ย อย่าเข้าไป เดี่ยวหลง” พญาร้องห้าม แต่เมขลาไม่ฟัง พญาต้องรีบวิ่งตาม (วิมานเมขลา, น.51)

2) คำเรียกความสนใจของผู้พูด

“ช่วยด้วย ช่วยด้วย” เมขลาวิ่งหนี ชิดกับหยอยวิ่งตาม (วิมานเมขลา, น.25)

3) คำแสดงการทักท้วงของผู้พูด

“ไม่นะเว้ย พละมันไม่ใช่อย่างนี้ คุณพอจะจำได้ไหมว่าฝึกพวกนี้มาจากไหน” (วิมานเมขลา, น.19)

คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้ และความคิดของผู้พูด (Cognitive Interjection) ตัวอย่าง

1) คำแสดงการรับรู้ของผู้พูด

“อ้อ พอดีผ่านมาเห็นควันโขมง ก็รู้ว่าต้องเกิดเรื่องไม่ดี ขอโทษนะที่เข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาต” (วิมานเมขลา, น.19)

2) คำแสดงความคิดของผู้พูด

“อ้อ มีวันนั้น คุณดูเสียใจมากกว่าญาติเขาเองอีก” (วิมานเมขลา, น.26)

2) เพื่อเปรียบเทียบความหมายของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละครเรื่องบางระจันและวิมานเมขลา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่องบางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่องวิมานเมขลา เป็นละครแนวปัจจุบันมาเปรียบเทียบกัน เพื่อศึกษาว่าคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏใช้คำแสดงอารมณ์เหมือนหรือต่างกันอย่างไร

จากการศึกษาความถี่ของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่องบางระจัน และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่องวิมานเมขลา ผู้ศึกษาพบว่า คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดที่ปรากฏในละครแนวพีเรียดสื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกมีจำนวนทั้งสิ้น 9 อารมณ์ ส่วนที่ปรากฏในแนวปัจจุบันสื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกมีจำนวนทั้งสิ้น 18 อารมณ์

เนื่องจากจำนวนการสื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกที่ปรากฏมีความแตกต่างกัน ผู้ศึกษาจึงศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะการสื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกของละครแนวพีเรียด และแนวปัจจุบันที่มีเหมือนกัน โดยปรากฏทั้งสิ้น 7 อารมณ์มาเปรียบเทียบกัน ได้แก่ ไม่พอใจ ประหลาดใจ สงสัยหรือได้ถาม ตกใจ สงสาร รำคาญใจ และขัดเคืองใจ

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบคำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูดที่ปรากฏในนิตยสาร ภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจันและวิมานเมขลา

ลำดับ	สื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึก	คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด)	คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละครเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน)
1	ไม่พอใจ	บะ วะ เอ๊ะ ฮี	หืมม หุย แหม เซอะ ฮี
2	ประหลาดใจ	วะ สะ	โธ่เอ๊ย โห อ้าว อู๊ อู๊ เอ๊ย ฮี
3	สงสัยหรือได้ถาม	วะ หา	วะ วะ เอ๊ะเอ๊ย ฮี
4	ตกใจ	อ้าว	กรี้ด ว้าย วู๊ ว๊วย โอ๊ย อู๊ อู๊ อู๊ อู๊ อู๊ เอ๊ย
5	สงสาร	โธ่	โธ่
6	รำคาญใจ	โธ่	โธ่ โธ่เอ๊ย โอ๊ย อ้าย
7	ขัดเคืองใจ	โธ่เอ๊ย	โธ่เอ๊ย

จากตารางที่ 3

1) คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกไม่พอใจที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด) ได้แก่ บะ ะ เอ๊ะ และอี ส่วนเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน) ได้แก่ หิมม์ หุย แหม เซอะ และอี

2) คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกประหลาดใจ ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด) ได้แก่ ะ อะ ส่วนเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน) ได้แก่ โ๊ะเอ๊ย โห อ้าว อู๊ อู๊ เอ๊ย และอี

3) คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกสงสัยหรือได้ตามที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด) ได้แก่ ะ หา ส่วนเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน) ได้แก่ ะ ะ เอ๊ะเอ๊ย และอี

4) คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกตกใจที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด) ได้แก่ อ้าว ส่วนเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน) ได้แก่ กร๊าด ว้าย ว้าย ว้าย โอ๊ย อู๊ อู๊ อู๊ อู๊ และเอ๊ย

5) คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกสงสารที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด) ได้แก่ โ๊ะ ส่วนเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน) ได้แก่ โ๊ะ

6) คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกรำคาญใจที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด) ได้แก่ โ๊ะ ส่วนเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน) ได้แก่ โ๊ะ โ๊ะเอ๊ย โอ๊ย และอ้าย

7) คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกขัดเคืองใจที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด) ได้แก่ โ๊ะเอ๊ย ส่วนเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน) ได้แก่ โ๊ะเอ๊ย

ตัวอย่าง

คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกไม่พอใจที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด) และเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน) ที่ใช้เหมือนกัน เช่น

“อี ข้าศึกว่าน่าเกลียดแล้ว ฉันทเกลียดไอ้สังข์ ไอ้ข้าบยิ่งกว่า” (บางระจัน, น.22)

“ถ้าคุณเชื่อฉันตอนนั้นนะ ก็จับพวกมันได้แล้ว อี” (วิมานเมขลา, น.47)

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบคำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนา และความต้องการของผู้พูดที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน และวิมานเมขลา

ลำดับ	ลักษณะความปรารถนาและความต้องการของผู้พูด	คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด)	คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน)
1	แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด	เอ้า	เอ๊ย
2	เรียกความสนใจของผู้พูด	เอ๊ย	ช่วยด้วย อะแหม เอ๊ย
3	แสดงการทักท้วงของผู้พูด	เอ้า	เว้ย โอ๊ย เอ๊ย

จากตารางที่ 4

1) คำที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูดที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด) ได้แก่ เอ้า ส่วนเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน) ได้แก่ เอ๊ย

2) คำที่ใช้เรียกความสนใจของผู้พูดที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด) ได้แก่ เฮ้ย ส่วนเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน) ได้แก่ ช่วยด้วย อะแอ้ม และเฮ้ย

3) คำที่แสดงการทักท้วงของผู้พูดที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด) ได้แก่ เอ้า ส่วนเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน) ได้แก่ เว้ย โอ้ย และเฮ้ย

ตัวอย่าง

คำที่ใช้เรียกความสนใจของผู้พูดที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน และวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน) ที่ใช้เหมือนกัน เช่น

“เฮ้ย เอ็งนะ หน้าใหม่ มาจากไหน” ทองเหม็นตะโกนเรียก (บางระจัน, น.30)

“เฮ้ย พญา มาทันเห็นครูปริมบูเป่ล่าวะ โคตรเจ๋งเลย” (วิมานเมขลา, น.19)

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบคำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้ และความคิดของผู้พูดที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน และวิมานเมขลา

ลำดับ	ลักษณะการรับรู้และความคิด	คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด)	คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน)
1	แสดงการรับรู้ของผู้พูด	เออ	อ้อ หิมม์ อิม อ้อ อิมม์ อ้อ เออ
2	แสดงความคิดของผู้พูด	เออ	เอ่อ อิมม์ เออ อ้อ อ้อ เอ

จากตารางที่ 5

1) คำที่ใช้แสดงการรับรู้ของผู้พูดที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด) ได้แก่ เออ ส่วนเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน) ได้แก่ อ้อ หิมม์ อิม อ้อ อิมม์ อ้อ และเออ

2) คำที่ใช้แสดงความคิดของผู้พูดที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด) ได้แก่ เออ ส่วนเรื่องวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน) ได้แก่ เอ่อ อิมม์ เออ อ้อ อ้อ และเอ

ตัวอย่าง

คำแสดงการรับรู้ของผู้พูดที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน (ละครพีเรียด) และวิมานเมขลา (ละครปัจจุบัน) ที่ใช้เหมือนกัน เช่น

“เออ นังหนูนี้มันรักเอ็งแท้ ถ้ารักกันขนาดนี้ไม่ต้องกลัว เอ็งช่วยข้ารบมาถึงปานนี้ เป็นตายยังงั้นเอ็งสองคนก็คือลูกหลานคนระจัน ข้าจะเป็นผู้ใหญ่จัดพิธีให้เอง เอ็งสองคนจะได้ดูแลกันออกหน้าออกตากันได้เต็มที่” (บางระจัน, น.52)

“เออ รู้แล้ว ไม่ต้องพูดย่ำ นี่ถ้าจะมาหาเรื่อง ไปไกล ๆ เลยนะ คนยิ่งประสาทเสียอยู่ (วิมานเมขลา, น.52)

4. สรุปผล และอภิปรายผล

4.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครเรื่องบางระจัน และวิมานเมขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมาย และเปรียบเทียบคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงละครเรื่องบางระจัน และวิมานเมขลา โดยเก็บข้อมูลจากนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่องบางระจัน และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่องวิมานเมขลา สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1) ศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร ปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่องบางระจัน มีคำหรือกลุ่มคำจำนวนทั้งสิ้น 16 คำดังนี้

1. บะ	2. ฤษ	3. โธ่	4. โธ่เอ๊ย
5. ะ	6. ะ	7. หา	8. อ้าว
9. เอ๊ะ	10. เอ๊ย	11. เอ๊ย	12. เออ
13. เอ้า	14. ฮะ	15. ฮี	16. เอ๊ย

2) ศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่องวิมานเมขลา มีคำหรือกลุ่มคำจำนวนทั้งสิ้น 49 คำดังนี้

1. กร๊าด	2. จะตายแล้ว	3. เซอะ	4. ช่วยด้วย	5. ต้าย
6. โธ่	7. โธ่เอ๊ย	8. ะ	9. ะ	10. ว้า
11. ว้าย	12. ว้าว	13. รุ้ย	14. ู้	15. เว้ย
16. โว้ย	17. หิมม์	18. หุย	19. หูว	20. แหม
21. โห	22. อ้อ	23. อ้อ	24. อะแฮ่ม	25. อ้าย
26. อ้าว	27. อื้อ	28. อิม	29. อิมม์	30. อู๊
31. อู๊ปส์	32. อู๊	33. อู๊	34. อู๊	35. เอ๊ะ
36. เอ	37. เอ๊ย	38. เอ๊ย	39. เออ	40. เอ่อ
41. โอ้โฮ	42. โอ้หิ	43. โอ้ย	44. โอ๊ย	45. ฮ่า
46. ฮี	47. เอ๊ย	48. เฮอะ	49. เอื้อ	

3) เก็บข้อมูลคำแสดงอารมณ์ทั้งที่เป็นคำ และกลุ่มคำ โดยใช้ความหมายของคำแสดงอารมณ์ตามกรอบแนวคิดการให้ความหมายของรุ่งทิพา ฉัททันต์ศรี (2554) ซึ่งจำแนกคำแสดงอารมณ์ไว้ 3 ประเภท คือ 1) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูด 2) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด 3) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูด ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงสรุปผลตามเกณฑ์ที่แบ่งไว้ดังนี้

3.1) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด

3.1.1) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูด ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่องบางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียดแสดงอารมณ์ความรู้สึกทั้งสิ้น 9 อารมณ์ โดยเรียงตามลำดับของอารมณ์ที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ ไม่พอใจ ประหลาดใจ สงสัยหรือได้ถาม เ็นดูรักใคร่ ตกใจ สงสาร รำคาญใจ ดูหมิ่น และขัดเคืองใจ

3.1.2) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบันแสดงอารมณ์ความรู้สึกทั้งสิ้น 18 อารมณ์ โดยเรียงตามลำดับของอารมณ์ที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ ตกใจ ประชดประชัน ประหลาดใจ ตื่นเต้น หมั่นไส้ ไม่พอใจ สงสัยหรือได้ถาม รำคาญใจ พุดพั้งไป ซื่นชม ดีใจ เหนื่อยใจ ขัดเคืองใจ สงสาร เจ็บปวด หยอกลื้อ โลงใจ และเสียดาย

3.1.3) คำแสดงอารมณ์ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน สื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกเหมือนกันมีจำนวนทั้งสิ้น 7 อารมณ์ โดยเรียงตามลำดับตัวอักษร คือ ขัดเคืองใจ ตกใจ ประหลาดใจ ไม่พอใจ รำคาญใจ สงสาร และสงสัยหรือได้ถาม

3.1.4) คำแสดงอารมณ์ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน สื่อความหมายเชิงอารมณ์ความรู้สึกทั้งเหมือนกัน และต่างกัน เช่น การแสดงอารมณ์ไม่พอใจของผู้พูดในละครเรื่องบางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียดใช้คำ บะ วะ เอ๊ะ และอี ในละครเรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน ใช้คำ หิมม์ หุย แหม เซอะ และอี โดยใช้คำแสดงอารมณ์ในแนวพีเรียดกับในแนวปัจจุบันมี 1 คำ ที่เหมือนกัน คือ อี

3.1.5) คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน คำเดียวกันสามารถสื่อความหมายเชิงอารมณ์ ความรู้สึกได้มากกว่า 1 อารมณ์ เช่น ในละครเรื่องบางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียดใช้คำว่า โธ่ สามารถแสดงได้ 2 อารมณ์ คือ สงสาร และ รำคาญใจ ในละครเรื่องวิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบันใช้คำว่า โอ้ย สามารถแสดงได้ 2 อารมณ์ คือ ตกใจ และรำคาญใจ

3.2) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนา และความต้องการของผู้พูด

3.2.1) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูดในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียดสามารถแยกได้ 3 ลักษณะ คือ คำแสดงอารมณ์ที่แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด ได้แก่ เอ้า, คำแสดงอารมณ์ที่แสดงเรียกความสนใจของผู้พูด ได้แก่ เฮ้ย, คำแสดงอารมณ์ที่แสดงการทักท้วงของผู้พูด ได้แก่ เอ้า

3.2.2) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนา และความต้องการของผู้พูด ในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ คำแสดงอารมณ์ที่สื่อความปรารถนา และความต้องการของผู้พูด ได้แก่ คำแสดงอารมณ์ เฮ้ย, คำแสดงอารมณ์ที่แสดงอาการเรียกความสนใจของผู้พูด ได้แก่ ช่วยด้วย อะแหม และเฮ้ย, คำแสดงอารมณ์ที่แสดงการทักท้วงของผู้พูด ได้แก่ เว้ย โอ้ย และเฮ้ย

3.2.3) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูดในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบันมีการใช้แสดงอาการทั้งเหมือนกัน และต่างกัน เช่น เวลาแสดงเรียกความสนใจของผู้พูดในละครแนวพีเรียดใช้ เฮ้ย ในละครแนวปัจจุบันใช้ ช่วยด้วย อะแหม และเฮ้ย โดยใช้คำแสดงอารมณ์ในแนวพีเรียดกับในแนวปัจจุบันมี 1 คำที่เหมือนกัน คือ เฮ้ย

3.2.4) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูดในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่อง บางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่อง วิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน คำแสดงอารมณ์คำเดียวกันสามารถแสดงอาการได้มากกว่า 1 อาการ ในละครแนวพีเรียดใช้คำว่า เอ้า สามารถแสดงได้ 2 อาการ คือ แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด และแสดงการทักท้วงของผู้พูด ในละครแนวปัจจุบันใช้คำว่า เฮ้ย สามารถแสดงได้ 3 อาการ คือ แสดงความปรารถนาหรือความต้องการของผู้พูด เรียกความสนใจของผู้พูด และแสดงการทักท้วงของผู้พูด

3.3) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้ และความคิดของผู้พูด

3.3.1) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูดในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละคร ปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่องบางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียดสามารถแยกออกมาได้ 2 กลุ่ม คือ คำแสดงอารมณ์ที่สื่อการรับรู้ของผู้พูด ได้แก่ เออ, คำแสดงอารมณ์ที่สื่อการคิดของผู้พูด ได้แก่ เออ ซึ่งคำแสดงอารมณ์ 1 คำสามารถแสดงได้หลายอาการ

3.3.2) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูดในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละคร ปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่องวิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบันสามารถแยกเป็นเป็น 2 กลุ่ม คือ คำแสดงอารมณ์แสดงการรับรู้ของผู้พูด ได้แก่ อ้อ หิมม์ อิม อ้อ อิมม์ อ้อ และเออ, คำแสดงอารมณ์แสดงการคิดของผู้พูด ได้แก่ เอ่อ อิมม์ เออ อ้อ อ้อ และเอ

3.3.3) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูดในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละคร ปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่องบางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่องวิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบันมีการใช้แสดงอาการทั้งเหมือนกัน และต่างกัน เช่น แสดงการรับรู้ของผู้พูด ในละครแนวพีเรียดใช้ เออ, ในละครแนวปัจจุบันใช้ อ้อ หิมม์ อิม อ้อ อิมม์ อ้อ และเออ โดยใช้คำแสดงอารมณ์ในแนวพีเรียดกับในแนวปัจจุบันมี 1 คำที่เหมือนกัน คือ เออ

3.3.4) คำแสดงอารมณ์ที่ใช้แสดงการรับรู้หรือความคิดของผู้พูดในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละคร ปีที่ 9 ฉบับที่ 914 เรื่องบางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด และนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละครปีที่ 9 ฉบับที่ 998 เรื่องวิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบัน คำแสดงอารมณ์คำเดียวกันสามารถแสดงอาการได้มากกว่า 1 อาการ เช่น ในละครแนวพีเรียดใช้คำว่า เออ สามารถแสดงได้ 2 อาการ คือ แสดงการรับรู้ของผู้พูด และแสดงความคิดของผู้พูด, ในละครแนวปัจจุบันใช้คำว่า เออ สามารถแสดงได้ 2 อาการ คือ แสดงการรับรู้ของผู้พูด และแสดงความคิดของผู้พูด

4.2 อภิปรายผล

การศึกษาความหมายของคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิง ฉบับละคร เรื่องบางระจัน และวิมานเมขลา จากผลการศึกษาพบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจเกิดคือ 1) คำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในเรื่องวิมานเมขลา ซึ่งเป็นละครแนวปัจจุบันมีจำนวนคำหลากหลาย และมีการใช้คำใหม่ๆ เช่น มีการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ เช่น อุปส์ ว้าว และหิมม์ นอกจากนี้ ยังพบว่า คำแสดงอารมณ์ในละครแนวปัจจุบันมีการใช้คำที่เป็นคำสระเสียงยาว และมีการลากเสียงเพื่อสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูด เช่น ว้า อ้าย วู้ หุย และต้าย ในขณะที่คำแสดงอารมณ์ในเรื่องบางระจัน ซึ่งเป็นละครแนวพีเรียด (ละครย้อนยุค) มีจำนวนคำที่ไม่หลากหลาย และส่วนใหญ่เป็นคำสระเสียงสั้น เช่น บะ วะ เอ๊ะ และอี 2) คำแสดงอารมณ์จะใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกอะไรก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับข้อความแวดล้อมตลอดจนการใช้น้ำเสียงของผู้พูด ซึ่งจะทำให้คำแสดงอารมณ์บางคำสามารถใช้แสดงความรู้สึกได้หลากหลายแตกต่างกันไปอาจมีความหมายเหมือนกันหรือต่างกัน

4.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในนิตยสารภาพยนตร์บันเทิงยังมีประเด็นที่น่าสนใจศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

1) ควรศึกษาเปรียบเทียบคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในละครย้อนยุคในยุคสมัยต่างๆ เพราะละครย้อนยุคในแต่ละยุคย่อมมีความแตกต่างกันในเรื่องของการใช้ถ้อยคำภาษา

2) ควรศึกษาคำแสดงอารมณ์ที่ปรากฏในสื่ออินเทอร์เน็ต เพราะในสื่ออินเทอร์เน็ตมีการสร้างคำใหม่ๆ

5. เอกสารอ้างอิง

- ศุภมาส บุษปะเกษ. (2559). "บางระจัน." นิตยสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร. 9(919)
 แทนใจ โพธิ์แทน. (2545). จุดกำเนิดและพัฒนารูปแบบและเนื้อหาของนิตยสารภาพยนตร์ทีวีพูล.
 วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 ธนิสร บัณฑิตภักดิ์. (2548). การศึกษาคำสแลงในภาษาไทยของวัยรุ่นที่พบในนิตยสารบันเทิง. วิทยานิพนธ์
 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- รุ่งทิวา ฉันทันต์ศรี. (2554). *การศึกษาคำอุทานในภาษาไทยที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง*. วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เรืองเดช ปันเจื่อนชาติ. (2541). *ภาษาศาสตร์ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรม
เพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สารานุกรมเสรี. (2560). [ออนไลน์]. *ละครย้อนยุค*. สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org>.
- เอื้องอรุณ สมิตสุวรรณ. (2559). "วิมานเมขลา." *นิตสารภาพยนตร์บันเทิงฉบับละคร*. 9(998).

ผู้เขียน

นางวิไลลักษณ์ ตางาม

หัวหน้าสาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การศึกษา:

ปริญญาโท ค.ม. สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Miss Mo Peirong

การศึกษา:

ปริญญาตรี ศศ.บ. สาขาวิชาภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร